

Хамалинѣтъ сега полека лека, като исплваше възъ стълбата, а Евреинѣтъ си шепнеше полегичка: »ей сега сполучихъ глупавъ човѣкъ, който да ми донесе коша, безъ да му платж, и да го извади самси на толкозъ височина «

А когато хамалинѣтъ стигна до уреченото мѣсто, дѣто бѣше единъ голѣмъ прустъ (салонъ) безъ прозорци и надвесенъ надъ двора му, обърна са и свали отъ гърба си коша, който падна долу на камѣнитѣ и сичкитѣ стѣкла и *фарфурин* станахъ на соль! у сѣщето врѣме той извика: »хей базирганъ! казвамъ ти и разбери, какво сичкитѣ хора изъ Цариградъ да са събержтъ и да ти казватъ, че едно стѣкло е останало здраво, ти да не вѣрвашъ.«

Евреинѣтъ слисанъ остана да са тюхка за стѣклата си и, докѣто са обърне, хамалинѣтъ са намѣри отъ стѣлбата на долу и си отиде по работата. Тогава онзи Евреинъ са принуди да плати двойно на други хамалинъ за да исхвѣрли потрошенитѣ стѣкла изъ двора му.

Читателю! недѣй са присмива на никого нито подигравай сиромаситѣ; защото и сиромаситѣ е човѣкъ като тебе: и тому е далъ Богъ умъ и разумъ, както и на тебѣ, та може да си остуй съ каквото ти немислишь. Слѣдователно нехитрувай много и да ти са неструва, че си по-горне същество съ имота и богатството си, а сиромаситѣ, който ти работи по неволя, е нѣкое си добиче. Да та неблазни такава мисль, защото можешъ да сполетишь като онзи Евреинъ.

